

Max Catto:

FEIGDARFUGLAR

(Framhald)
»Knappliga helt Marcel fyrir:
»Nær verður tað?»

»Hvat ?« spurdi faðir Doonan.

»Eg siti og bíði eftir at síggja, hvat i einglar tygara formága sær.«

»Á«, segði faðir Doonan so bønandi.

»Tað munnu vera tygum, ið skulu gera tað av«. Marcel setti múltrút sum óargaóviti.

»Sss«, segði Charlie, »seg royni at lurta eftir, hvat ið hendir.«

Men Marcel tosaði sitt bros. »Tiggju minuttir aftrat, og vit eru royktt úr hesum hellinum. Kunnu tygum ikki biðja eitt sindur harðari? Nei, einki duga tygum til hatta starv tygara...«

»Nú skulu tygum halda munnin saman«, segði eg hvassliga. »Hatta er tað bera tvætl...«

»Haldi nú báðir munne«, segði Charlie.

Framyvirbigin sat hann og slotaði — og av tí, at hann spenti seg ut at lurta, fór eg eisini. Har hoyrdust tvinni ljóð, framherjandi geisanin frá eldinum og áhaldandi sjóðan. Charlie vendi høvðinum, og læi so smorliga: »Klaga tin virkaði skjótt«, lat i honum.

Hann peikaði móti váðunum, ið varðu fyrir durunum; tær vóru so vátar sum skjúrta hjá manni, ið arbeiðir við sveittabroti. Eg glóddi at teimum smáu hyljum, ið gjordu seg innanfyri dynnar, og vildi ikki trúgva mær sjálvum.

So tók at regna í stórum. Tað var eitt av hesum stoytings árum, sum vit hvørt eru í Stilla havinum — eina løtu er tað, sum at allar byttur av himli eru hvøldar; men ikki er leingi, so lýsir i aftur, og oyggjarnar glampa í sólarákinum sum ný tváð glar.

Marcel toði ikki at hyggja lægri at faðir Doonan enn at knýggjum hansara, táð hann fór yvir at durunum fyrir reiðiliga at sannførast. Eins og eg, helt hann óivað, at ikki hevði hann sæð allan leikin — ikki tí, hann hevði roynt at hava eyguni eftir skálkinum, men ikki hevði tað eydnast honum at varnast, nær kaninin var komin í hattin. Hann segði, so øll hoyrdu: »Hann man hava mik-ið veldi haruppi.« Hann hugdi uppá faðir Doonan, eitt sindur undrandi og skoytti uppí: »Men eitt sigi eg tygum, ger ikki ov-mikið av við tilikum. Tí so end ar tað við, at teir lurta ikki eftir haruppi.«

I trí korter sótu vit og lýddu á, hvussu regnið glóddi á. Faðir Doonan hevði órogv á sær og óttaðist fyrir, at óveðrið skuldi tarna okkum ov-mikið. So tók torðan at fjara burtur so við og við; tað sleit í; við kagaðu útum, og sóu sólargeislarnar breiða seg millum tey blekk svørtu skýggini. Planturnar uttanfyri vóru nýtváðar og sósst so faguri grønar, men miðri á botni stóð deymurin uppúr teim um blaðleysu, naknu viðabul-unum.

»Nú kunnu vit fara til gon-

gu.« segði faðir Doonan. Vit kluvu niður ígjøgnum hallan við málan og gang.

Beint aftaná sóu vit Harry Frobisher koma út úr einum helli saman við Camille. Hann stýðaði seg við hana sum bert tey gera, ið eiga saman; síðan legði hann hond sína á øksl hennara, og biðaði eftir okkum soleiðis staddur.

Tá ið fyrstoðukvinnan kom fram á tey, stardi hon kannandi fyrst at Camille og síðan at Frofsher. Hon óttaðist og stóð við garandi munn.

Marcel brosaði, hjartans fegin um vinmann sín. »Hm«, segði hann, »onkur hevur duga at tikið tíðina í akt.«

Tað sæst altíð á yvirbrá mansins, táð hann hevur fing-ið avlcp fyrir sterkastu natúr-kraft síni. Og andlitid á moyggj, ið lagalig og glád hevur givið seg yvir, ljómar av loyndarljósi. Vit sóu hetta øll.

»Eg meini tit kláradu tykk-um?« segði eg við Frobisher.

»Vit vóru eitt sindur bangin um tykkum øll.«

Men tann óttin hevði ið hvussu er ikki hildið honum frá at gera okkurt annað, hugs-adi eg ilskur. Men her var so einki at gera við, hon hevði mist tað, ið ikki kann fáast aftur, og Camille hevði ikki fata eitt petti. Vit fóru aftur til gongu gjøgnum dalin. Eg royndi ikki at hyggja at fyrstoðukvinnuni. Síðan tað var sagt um hana, at hon fyrr í tíðini ikki hevði verið so eym um mið kuril sín, helt eg, at hon leik-adi óneyðuga í um hetta. Var hon nú serd í móðirkerleika sinum ella var tað av, at hon enn iðraði seg eftir.

(Framhald)

pf

Skála skipasmiðja
& handilsvirki

SKÁLA

Telefon Runavík 7260

Stálskipasmíð

Sleipistöð
Skipasmiðja
Mekaniskur verkstaður
Elektriskar installatiónir
Skipstúgerð
Fiskaútflutningur
Síldaútflutningur
Frystivirki
Matvørubúð
Klædnabúð
Kol

Nýmótans fiskavirki við kuldagoymslum

Nordoya Sparikassi

tlf. 5043

stovnaður 1919

tlf. 5043

Renta av innistandandi peningi:

3 mánaða uppsøgn	5 % p. a.
vanlig konti	4 % p. a.
kekk konti	2 % p. a.

Fyri peningahæddir við longri uppsagnartíð verður renta latin eftir seravtalu.

Avgreiðslutíðin er:

vanligar gerandisdagar kl. 10—12 og kl. 13½—15½
leygardag kl. 10 —12½

Deild: Leirvakar Sparikassi

avgreiðslutíð: týsdag og friggjadag kl. 15½—17.

Vit hava altíð á goymslu
alt tilfar til

blikksmíð
sanitet
hitaverk

DEMICH

Verður sent um

Tlf. 1072 - Tórshavn

alt landið

LESID SOSIALIN

faroe airways

FAROEERNE
SHETLAND
STAVANGER
KØBENHAVN

HUGSA TYGUM UM AT FERÐAST
TOSID FYRST VIÐ

faroe airways

SÖRVÁGUR TLF. 103



FØROYA SPARIKASSI

Stovnaður 1832

Av innsettum peningi verður renta latin á henda hátt:

3 mánaða uppsøgn	5 % p. a.
Uttan uppsøgn	4 % p. a.
Kekk-konto	2 % p. a.

Fyri peningahæddir við longri uppsagnartíð verður renta latin eftir seravtalu.

Opin hvønn dag kl. 10-12³⁰ og 14-15³⁰
Leygardag kl. 9³⁰-12
Telefon 1400

Deild:

NORÐSTREYMOYAR SPARIKASSI
VESTMANNA — Telefon 93

Opin mánadag kl. 4-6, týsdag, mikudag
og hósdag 10-12 og 2-4, friggjadag kl. 4-6
og leygardag kl. 10-12.

Vøggugávur

Hvørt nýføtt barn í Føroyum fær frá
sparikassanum í føðingargávu eina

SPARIKASSABÓK UPPÁ 10 KR.

Henda vøggugáva verður eftir ynski
foreldranna insett í:

FØROYA SPARIKASSA
NORÐOYA SPARIKASSA ella
SUÐUROYAR SPARIKASSA

Skúlasparing við sparimerkjum

— SPARIÐ Í SPARIKASSUNUM —

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Keypið

frá teimum, sum lýsa í

SOSIALINUM!

Keypið